

kiwi

Branný den

Sametová revoluce

Projekty a výlety

Slovo šéfa

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser

Neskutečných 30 let od změny režimu v naší krásné zemi! Jsme rádi, že žijeme v Česku, kde je demokracie základem

státu. Stále se jedná o zranitelný symbol. Budme ve střehu a budme obezřetní, aby se nám i nadále v naší republice žilo volně, svobodně a radostně. Na oslavu výročí „Sametové revoluce“ 17. 11. 1989 jsme se připojili symbolickým věčkem a podpořili akci „Nejvíc věček“. Jde o snahu agentury Dobrý den z Pelhřimova vytvořit společný rekord k oslavám 30 let svobody a demokracie – dát dohromady nejvíce fotek se symbolem vítězství – „věčkem“. Více na www.nejvicvecek.cz.

NEJVÍČ VĚČEK

Redakce

Linda Felgrová, Nikola Sedláčková, Lucie Hošíková, Marie Anna Jechová, Jonáš Přenosil, 6. L; Jan Myslíl, 7. H; Josefina Černovská, Klára Slámová, Marek Chudoba, 8. G; Petr Podlešák, 3. Z

Fotografie a jejich úprava Blanka Štěrbová, pokud není uvedeno jinak.

V tomto čísle najdete

Slovo šéfa	2
Stalo se ve škole	
Branný den	2-6
Teplákový den	7
Den válečných veteránů	8
Sametová revoluce - 17. listopad	8-10
Rozhovor o školství v zahraničí - Jakub Valčík	11
Naše úspěchy	
Mistrovství pro mladé i ty starší...	12
Pěvecká soutěž B. Martinů	13
Projekty	
Ekoprogram	13-14
Projekt - Antilopa Derbyho	15
Odpoledne v IQportu na Náplavce	16
Pěšky do školy	16
Výlety	
Panteon Národního muzea	16-17
Tip na výlet - Ondřejov	17-18
Zajáci v ZOO -	18-19
Naše tvorba	
Výtvarný slavníček	19
Duše stromů	19-21
Jižní výtvarka na instagramu	22
Dny, které máme nejraději	23
Osmisměrka	24

Stalo se ve škole

Branný den

Jan Myslitel, 7. H

Tento rok, jako každý, se 2. října usku-tečnil branný den. První stupeň byl celý den na zahradě, kde vykonávali různé aktivity. Druhý stupeň vyrazil mimo ško-lu. Každá třída byla rozdělena do několi-ka skupin podle toho, jestli chtěli chodit nebo jet na kole. Já jsem byl ve skupi-ně, kde jsme jeli na kole do Vraného nad Vltavou. Předpověď počasí byla špatná. Mělo celý den pršet, ale měli jsme štěstí, nespadla ani kapka vody. Tento branný den byl zajímavý a také zábavný. Doufám, že ještě někdy poje-deme na kole.

Klára Slámová, 8. G

Dvě z vícero skupin se vydaly na Vítkov do protiatomového krytu. Před hotelem Olšanka jsme čekali na našeho pana průvodce. Ten nás zavedl před samotný kryt, kde jsme vstupovali přes čtyřtuno-vé dveře. Když jsme sestupovali dolů do krytu, mohli jsme vidět velkou hlavu Stalina. Pan průvodce nám říkal, že se tam točila reklama a film. Uvnitř jsme mohli vidět sprchy, záchody, menší ordi-naci a nefunkční samopal. Poté nám řekl průvodce, že jsou tam dva velké bazény s pitnou vodou. V krytu se počítal jeden

metr na jednu osobu na tři dny. Celý výlet jsme zakončili na Žižkově v kavárně s nádherným výhledem na Prahu.

Klára Soukupová, 6. L

Před branným dnem jsme se rozdělili do cyklistických a turistických skupin. Při-hlásila jsem se do cykloskupiny, která se vydala na 47km trasu. Odjžděli jsme z Jižního náměstí na Smíchovské nádra-ží. Odtud jsme vyjeli vlakem ke Karlštej-nu. Do vlaku jsme se jen tak tak vešli. Po vystoupení z vlaku jsme jeli zhruba 15 km a dali jsme si přestávku. Mohli jsme zajít i do cukrárny, kde byli skoro všichni. Najedli jsme se a vyjeli zpátky do školy. Po pár kilometrech jsme zasta-vili a plnili úkoly. Poté jsme měli hodinu na to, abychom ujeli 17 km. Když jsme dojeli ke škole, většina z nás byla una-vená. Sotva jsme došli na oběd. Rozlou-čili jsme se a šli domů. Branný den jsem si užila.

Alexandra Petrželková, 7. H

Ve středu 2. října proběhl branný den. Naše třída se rozdělila, stejně jako ostatní, na několik skupin. Některé sku-piny jely na kole a některé šly pěšky.

Pro zajímavost – pěších skupin bylo více. Naše skupina s panem učitelem J. Kubem se vypravila do bunkru. Nacházel se u Olšanského náměstí. V tomto bunkru se později natáčelo několik válečných filmů i reklam. Bunkr slouží jako výstavní prostor. V místnostech se nacházely fotky i plynové masky a ochranné obleky. Jelikož náš průvodce byl velmi vtipný, procházka výstavou byla nejen zajímavá, ale i zábavná. Poté jsme vyplnili malý testík a spojili piktogramy patřící k sobě. Celý branný den jsme si moc užili.

Klára Slámová, 8. G

Dvě z vícero skupin se vydaly na Vítkov do protiatomového krytu. Před hotelem Olšanka jsme čekali na našeho pana průvodce. Ten nás zavedl před samotný kryt, kam jsme vstupovali přes čtyřtunové dveře. Když jsme sestupovali dolů do krytu, mohli jsme vidět velkou hlavu Stalina. Pan průvodce nám říkal, že se tam točila reklama a film. Uvnitř jsme mohli vidět sprchy, záchody, menší ordinaci a nefunkční samopal. Poté nám řekl průvodce, že jsou tam dva velké bazény s pitnou vodou. V krytu se počítal jeden metr na jednu osobu na tři dny. Celý výlet jsme zakončili na Žižkově v kavárně s nádherným výhledem na Prahu.

Jiří Boudník, 7. J

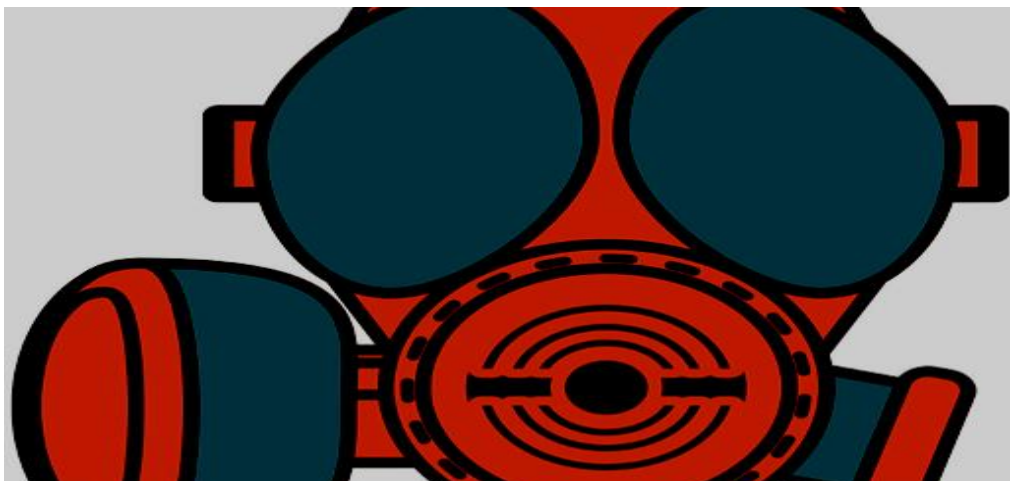
Během branného dne jsme navštívili

protiatomový kryt v nemocnici na Bulovce, vlastně podzemní nemocnici. V krytu jsou např. lužkové pokoje, sesterna, operační sál i márnice. Stavba krytu začala v roce 1952 a skončila roku 1962. Nemocnice je vybavena starým nábytkem a zařízením, které ale udržují v čistotě. Jednou týdně v celém krytu uklízejí a jednou za rok převlékají postele, které jsou chráněny plastovou fólií. V krytu by se mohlo ukrýt 1 500 lidí. Lékaři by si sem v případě potřeby donesli léky a další věci. Podobný kryt mají už jenom v Thomayerové nemocnici. Kryt za doby socialismu byl tajný a po roce 1989 byly spáleny všechny plány krytu a půdorysů. Nemocnice má pouze jeden plán. Prohlídka krytu byla velmi zajímavá.

Branný den 4. a 5. ročníku

Miriam Jílková, Adéla Ficenecová a Helen Grisonová, 4. Š

Ve středu 2. října v naší škole proběhl branný den. Vyzkoušeli jsme si něco úplně nového: balit evakuační zavazadlo, chemickou ochranu. Dozvěděli jsme se něco o historii České armády a o životě vojáků. Všechny nás bavilo střílet z pušky a hlavně provádět masáž srdce. U té jsme se, díky spolužákům, pobavili. Předvedli nám své herecké nadání a sehráli pěkné „divadélko“. Všechny třídy si užily spoustu zábavy.

Teplákový den

Lucie Nosálková, 8. F

2 3. 10. 2019 se na naší škole konal „teplákový den“. V tento den měli všichni přijít do školy v teplákách. Naše třída 8. F tuto akci pořádala, tudíž jsme museli obejít třídy a sečíst všechny žáky, kteří se do akce zapojili a přišli do školy v teplákách. Do školní soutěže došly ty třídy, které úkol splnily na

100 % - všichni přišli v teplákách. Po chvalu zaslouží i učitelé, kteří podpořili své žáky a zvolili i pro sebe pohodlný outfit. Dle mého názoru se akce vydařila a myslím si, že se někdy v budoucnu znovu zopakuje.

Foto: Lucie Nosálková

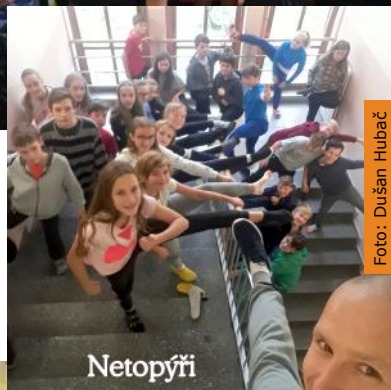

Foto: Dušan Hubač

Foto: Václava Zajícová

Den válečných veteránů

Blanka Šterbová

Potkali jste v těchto listopadových dnech někoho, kdo měl na bundě připnutý červený kvítek? Zamysleli jste se nad důvody, proč si lidé zdobí oblečení tímto kvítkem?

V roce 1915 napsal kanadský chirurg John McCrae, který sloužil na západní frontě, báseň Na flanderských polích:

*„Na polích flanderských vlčí máky kvetou,
tam mezi kříži, řada za řadou.
Zde hrob je náš...”*

Vlčí mák se stal už roku 1919, tedy

přesně před sto lety, symbolem pro vojáky padlé v 1. světové válce. Později ho převzaly různé země, které postupně vyhlášovaly Dnem válečných veteránů či Dnem příměří 11. listopad, den ukončení války.

Při pohledu na kvítek vlčího máku bychom si měli uvědomit, že každý z nás měl aspoň jednoho pradědečka, který trpěl nebo padl na některé z front 1. světové války. Vlčí mák je symbolem i pro novodobé veterány z balkánských válek nebo z Afghánistánu.

Sametová revoluce - 17. listopad

Redakce & Marek Chudoba, 8. G

Na konci 80. let se udála spousta politických změn, které vedly k pádu komunistických režimů ve všech zemích východního bloku a k jeho rozpadu. 17. listopad je často spojován s pojmem Sametová revoluce. Sametová revoluce probíhala mezi 17. listopadem až 29. prosincem roku 1989, ale první události, které k ní vedly, Palachův týden, proběhly už koncem ledna. Koncem června vyšel manifest Několik vět, požadující demokracii a svobodu, který během měsíce podepsalo 12 000 lidí. 21. srpna, 28. září a 28. října veřejná bezpečnost násilně rozehnala demon-

strace proti okupaci v roce 1968, k výročí smrti sv. Václava a vzniku Československa. Revoluční události skončily 29. prosince zvolením Václava Havla prezidentem. Kromě 17. listopadu 1989, kdy byli demonstranti v Praze mláceni veřejnou bezpečností, nedocházelo během naší Sametové revoluce k násilným projevům. 17. listopad si připomínáme státním svátkem s velkým množstvím oslav a festivalů.

Připravili jsme několik vzpomínek našich rodičů na Sametovou revoluci.

Bára Štěpánová, 6. L

Můj táta s babičkou byli na procházce v centru Prahy a tam byly demonstrace, lidi chtěli demokracii a svobodu. Potom lidé byli nadšení, že se změní vláda, budeme moci cestovat a mít svobodné volby. Všichni dostali trikolóru. Děti nesměly demonstrovat, takže táta nechodil, ale strejda chodil. Demonstrace se postupně zvětšovaly a nakonec vláda komunistické strany ustoupila. Hodně se kupovaly noviny, které se psaly svobodně, bez cenzury. V podnicích byly stávky. Největší demonstrace byly v Praze, potom ve všech městech, hlavně v Bratislavě.

Tereza Kvášová, 6. L

Táta v té době byl na SŠ a bylo mu 15 let. V pondělí 20. listopadu nastoupili do stávky. Od toho samého dne se chodilo na Václavské náměstí demonstrovat. První dny jim učitelé vyhrožovali, že je ze střední školy vyhodí. Ale další dny už s nimi o momentální situaci hovořili a debatovali. Na tatínkově škole se tiskly letáky a školní noviny. Stávkovali až do Vánoc neboli do zvolení Václava Havla prezidentem. Moje babička, tátova ma-

minka, se o tátu bála, aby se něco nestalo, ale po nějaké době sdíleli stejný názor.

Mé mamince v té době bylo 12 let. Vzpomíná si jen na to, že její rodiče měli velkou radost. Mámin táta odjel do Prahy na demonstrace. Její maminka zůstala s ní a jejím bratrem doma.

Jonáš Přenosil, 6. L

Moje teta za komunistické nadvlády tajně utekla do Kanady, nikomu nic neřekla. Když se to tehdy dozvěděli babička s dědou, brečeli, protože jim bylo jasné, že se s ní několik let neuvidí. Mamce tehdy zakázali studovat na UMPRUM. Teprve po několikátém odvolání jí to dovolili. Celkem 14 let se s mojí tetou celá moje rodina neviděla. Až jednoho dne zůstala mamka v práci déle a doslechla se, že na Václavském náměstí je dav, ale nevěděla, co se děje, tak se při cestě domů „davů“ vyhnula. Doma jí volal děda, že padla komunistická nadvláda. Celá rodina byla šťastná, že konečně uvidí tetu.

30 let svobody

1989 - 2019

Rozhovor o školství v zahraničí - Jakub Valčík

Redakce & Housenky

Ve které zemi a ve kterém městě jsi žil?

Ve Velké Británii, ve městě Shipley.

Byl jsi tam sám, nebo s někým?

Byl jsem tam s mámou a tátou.

V kolika letech jsi tam žil, do kterých ročníků základní školy jsi chodil?

Byl jsem tam od narození a naposledy jsem chodil do čtvrté třídy.

Je tam těžší se učit?

Není.

Jak dlouhé je tam vyučování? Delší než u nás?

Ano, je delší, končí se kolem třetí hodiny.

V kolik hodin začíná škola?

Začíná se v devět hodin.

Jak dlouhé jsou přestávky?

Asi 10 minut.

Jak dlouho trvá vyučovací hodina?

Už si to přesně nepamatuju, ale asi 50 minut.

Je tam odpolední vyučování?

Když jsem byl ve 4. třídě, tak ne, ale jinak jo.

Jaké jsou tam vyučovací předměty?

Angličtina, zeměpis, dějepis, tělocvik, v podstatě co u nás. Ještě tam byla francouzština.

Který předmět tě bavil?

Francouzština

Kolikrát týdně jste měli tělocvik?

Dvakrát

Existují tam nějaké zájmové kroužky?

Ano.

Chodil jsi do nějakého?

Ne

Je tam zaveden školní evidenční systém jako u nás Bakaláři?

Nevím, v té době to nebylo, známky se zapisovaly do archů.

Jsou tam přísnější učitelé?

Ne

Nosili jste školní oblečení?

Nosili jsme uniformy. Byly zelené. Kluci měli košili a přes ni mikinu. Černé kalhoty. Holky nosily taky košili nebo bílé tričko a spíš nosily černou sukni.

Kolik žáků chodí do jedné třídy?

Bylo nás tam tak 22.

Kolik ročníků je v jednotlivých stupních škol?

Ve škole nebyly stupně. Základní škola je do šestky a pak bylo něco jako příprava na střední a pak už je střední škola.

Chodili a jezdili jste na výlety?

Ano, ale kam už si přesně nepamatuji. Jednou jsme šli do elektrárny.

Jsou ve třídách interaktivní tabule?

Ano, jsou.

Dávají žákům vysvědčení jako u nás?

Ano, jednou ročně. V pololetí ne.

Mají tam lepší obědy než u nás?

Byly dobré, ale víc nezdravé. Třeba jsme měli fazole s chlebem, masové kuličky, fish and chips...

Chodil bys radši do české, nebo do britské školy?

Do české, protože se tady líp učí. Tady se sedí v lavici. Tam jsme seděli na zemi.

Svému teď už bývalému spolužákovi za rozhovor děkuji a hodně štěstí přeji Housenký.

Naše úspěchy

Mistrovství pro mladé i ty starší...

Lenka Weinholdová, 6. L

V dnech 9. 10. – 12. 9. 2019 se ve městě Leiden v Holandsku konalo Mistrovství světa ve fitness a sportovním aerobiku. Můj tým se ve své kategorii (kadetky 11-13 let) nominoval na MS poprvé, takže jsme byly hodně nervózní. Na rozdíl od sportovního aerobiku, ve kterém závodí jednotlivci, dvojice nebo trojice, my závodíme v kategorii fitness aerobic, což je kategorie skupinových vystoupení, kde nejdůležitější je přesnost pohybu a synchronizace (všechny musíme dělat všechny pohyby stejně) + jako např. v gymnastice se hodnotí celkový dojem, výraz a náročnost prvků. Prostě není čas na chybu J. Po základním kole jsme byly na druhém místě, a i když jsme do toho ve finále daly všechno, na vítězství jsme nedosáhly. Byly jsme na sebe ale samozřejmě moc pyšné za to, co jsme dokázaly. Byl to pro mne

bomba zážitek i proto, že jsem mohla vidět ty nejlepší z nejlepších z celého světa. Nicméně bylo i super, že v dospělé kategorii žen obhájila vítězství Adéla Citová z ČR. Moc jsem si to užila.

A teď z jiného soudku... Víte co jsou „Masters“ turnaje? To jsou turnaje „veteránů“, kde je určený věk, od kterého se můžete tohoto turnaje zúčastnit. Na konci října se v Barceloně ve Španělsku konal „European Masters Cup 35+“ v softballu. Možná někteří z vás ví, že tento sport kromě některých vaších spolužáků stále aktivně hrají i 2 z našich učitelů – p. uč. Brabec a pí. uč. Weinholdová. Oba dva se tohoto mistrovství zúčastnili, se svými týmy zabojovali a dovezli si zlatou a bronzovou medaili. Takže jak se říká... „na věku nezáleží :-“.

Pěvecká soutěž B. Martinů

Klára Farkas, 5. R

Již po sedmnácté vyhlásilo Gymnázium a Hudební škola hl. m. Prahy Píšíňovou soutěž Bohuslava Martinů. Konala se 18. 10. - 20. 10. 2019. Soutěž měla několik kategorií od nejmladších zpěváků (ročník 2009) až po studenty konzervatoří. Protože chodím na sólový zpěv, tak mě tam paní učitelka už minulý rok přihlásila. Měla jsem zpívat jednu povinnou písničku od B. Martinů, jednu lidovou a poslední libovolnou. Já jsem si vybrala Kvočnu, Měla jsem holoubka a Blešku. Soutěž jsem si moc užila a byla jsem si poslechnout i své kamarádky, které zpívaly v jiných kategoriích. Nakonec jsem skončila s čestným uznáním, ale i za to jsem ráda, protože polovina dětí nic nedostala. ;-)

Foto: Klára Farkas

Projekty

Ekoprogram

Marie Bitarová, 5. R

Ve středu 9. 10. jsme se se třídou vydali do Vlašimi do ubytování v Para ZOO. Hned po příchodu nás čekal první program, a to stará remesla. Povídali jsme si o tom jak, se vyrábí mouka. A ze kterých druhů obilí se co vyrábí. Také jsme si upekli vlastní chleba z předem připraveného těsta. Pak jsme si para ZOO prohlédli. Viděli jsme různě postižená zvířátka, třeba lišku Elišku, které pytlácká past rozdrtila zápěstní kloub a při ošetřování a uzdravování si moc zvykla na lidi, a proto by už v přírodě nepřežila. Nebo také vydry, které jako malé osiřely, a tak si je vzali do péče, také mluvícího krkavce Boba.

Druhý den jsme měli program o ptácích. Sedli jsme si do kruhu a říkali jsme různé názvy ptáků, pak jsme se rozřadili do skupin. Ve skupinách jsme měli desku s papírem a obrazy ptáků, ke kterým jsme měli napsat názvy. Potom jsme je zkontrolovali a šli jsme si zahrát soutěž, která se jmenovala Zobanovo sousto. To zahrnovalo pět disciplín s názvy: kolaloka, nekonečná pastva, truhla pokladu, plejtvačky, Hudinyho trubka. Po soutěžích jsme si vyrobili ptačí krmítka např. z trubičky a z lahve a tak podobně.

Kačka Lebedová, Nela Poláková a Káťa Ježková, 5. S

Páté třídy jely letos na ekoprogram do města Vlašimi. Akce se odehrávala v areálu Para ZOO Vlašim. Byla tam úplně nová ubytovna se dvěma patry, dole bydleli kluci a nahoře holky. Bylo tam i jedno patro, které bylo úplně dole (v takovém podzemí), tam jsme večer hráli hry. Bylo to tam moc pěkné.

Jako poslední vyjela v termínu 10. – 11. 10. naše třída.

V Para zoo byla zvířata různého druhu. Šlo o zvířata, která byla handicapovaná nebo si zvykla na lidi a nemohla by se vrátit do volné přírody. Hned na začátku byl ochočený krkavec Bob. Paní, která nás tam provázela, nám říkala, že když si ho nikdo nevšímá, tak začne mluvit. Byla tam i jiná zvířátka, například dvě vydry nebo veverka. První den jsme pekli chleba. Uplácali jsme si svůj chleba. Upřímně, moc dobrý nebyl (skoro vůbec a taky byl ze spodu černý). A večer jsme se šli podívat do blízkého parku. Před parkem jsme viděli nádhernou kašnu, vypadala jako pampeliška. Byl tam též velký zámek. Hráli jsme vlajkovanou, byla to sranda. Ve společenské místnosti jsme hráli deskové hry. Po večerce jsme si s kamarádkami na pokoji ještě povídaly až do noci. Ráno nás vzbudili v 7 hodin. Zabalili jsme si a šli na snídani. Při dopoledním pro-

gramu jsme si povídali o ptácích a poznávali jsme je. Taky jsme hráli různé soutěže. Soutěžili jsme třeba ve vybírání sena z vody. Po svačině jsme vyráběli krmítka a učili jsme se, co ptáci jedí a nejedí. Já jsem vyráběla krmítko z lahve, ostatní ho mohli vyrábět ze

dřeva, šišek atd. Potom jsme šli na oběd do zemědělské školy a měli jsme řízek a brambory. Vařili tam opravdu dobře. O hodně lépe než vaří v naší školní jídelně. Potom jsme spěchali na autobus.

Projekt - Antilopy Derbyho

Kateřina Šmejďová, 7. J

Ve středu 16. 10. jsme měli projekt Živly. Já jsem byla na části o antilopách Derbyho. Ne celou jednu hodinu nás lektorka seznamovala s antilopami a co organizace Derbianus Conservation vlastně dělá. Po skončení přednášky jsme dostali menší test (naštěstí ne na známky) o tom, co nám lektorka říkala, který jsme si podle dokumentu zkontrolovali. Po skončení dokumentu nám lektorka rozdala kartičky, podle kterých se určuje, která antilopa je která (každá má jinou kresbu pruhů). Nakonec jsme vyrobili plakát o tom, co jsme se zde dozvěděli. Vyrobený plakát budeme prezentovat před třídou.

Moc se nám tento projekt líbil!

Tereza Štanclová, 7. H

Pomocí prezentace nám bývalá studentka ZŠ Jižní Anna Kubátová ukázala, jak antilopy Derbyho vypadají, čím se živí, kde žijí a spoustu dalších informací o těchto ohrožených zvířatech. Dozvěděli jsme se, že antilopy

Derbyho obývají (nejvíce) africké savany. Existují dva poddruhy antilop Derbyho – východní a západní. Antilopa západního poddruhu je kriticky ohrožená a žije pouze v národním parku Niokolo-Koba v Senegal. Antilopa Derbyho – východní poddruh obývá střední Afriku. Antilopy Derbyho lze poznat podle bílých pruhů na bocích, zatočených dlouhých rohů a velkého laloku začínajícího pod bradou. Barva srsti je písková až rezavě hnědá. Jejich jídelníček je tvořen listy, větvičkami a trávou. Patří do skupiny okusovačů. Hlavními důvody, proč jsou tyto antilopy ohrožené, je pytláctví, pastva dobytka a nelegální těžba dřeva. Dobytek jim sní potravu a antilopy se musí stáhnout do menších prostor, kde je snadno uloví predátoři. Nelegální těžbou dřeva jim zaniká hustý porost, ve kterém se schovávají před predátory. Díky tomuto projektu jsme se dozvěděli spoustu nových informací, které jsme na závěr sepsali na papír. Nejen mně, ale vsadím se, že i spoustě dalších lidí z naší skupiny se to líbilo.

Odpoledne v IQportu na Náplavce

Irena Ficenecová, 7. Ch

Při středním projektu jsme 16. října navštívili iQport na Náplavce. Vyzkoušeli jsme si spoustu zajímavých věcí, ale nejvíc nás zaujal robot. V té místnosti byli dva roboti, stáli daleko od sebe a byli úplně stejní. Mohli jste se zeptat na různé otázky a robot na ně odpovídal. Mohli jste mu pokládat otázky, které byly napsány na třech papírech A4. Když jste kolem něj prošli, řekl vám, ať se ho ptáte, ale musíte mluvit pomalu a nahlas. Museli jsme tedy dobře artikulovat. Stoupli jsme si kolem něj a mohli jsme se ho ptát. Ovšem museli jsme se mu dívat od očí, ve kterých měl lasery, které snímaly náš obličej. Mohli jsme se ho zeptat na to, kolik je mu let, jestli má instagram, ale taky jestli zná telefonní číslo Andreje Babiše. Odpovídal velice vtipně. Pokud jsme ho vyzvali k tanci, skutečně tančil. Dokonce uměl i zpívat, a to velice čistě. Odpoledne v iQportu se nám velice líbilo a užili jsme si ho.

Pěšky do školy

Petr Podlešák, 3. Z

Naše škola měla 23. - 27. 9. akci Pěšky do školy, protože se nám před školou objevuje oblak oxidu uhličitého a dalších znečišťujících látek. Naše třída 3. Z vyplňovala velký list papíru, na tom byla jména a za jména jsme si psali, jak jsme přišli každý den do školy. Zelená znamená, že jsme přišli úplně z domova pěšky anebo jsme jeli MHD. Oranžová znamená, že jsme zaparkovali ale-

spoň 300 metrů od školy a zbytek jsme došli pěšky, to znamená 5 minut chůze. Červená znamená, že jsme dojeli autem až ke škole. Na konci týdne jsme odeslali ten velký list papíru do spolku Pražské matky. Měli jsme víc vyplněných zelených políček než červených a oranžových, tak jsme z toho měli radost a paní učitelka taky.

Výlety

Panteon Národního muzea

Petr Podlešák, 3. Z

V pondělí měla třída Rosniček objednaný program v historické budově Národního muzea.

Příjemné bylo, že náš program začal o hodinu dříve, než se otevřely prostory i pro veřejnost, takže jsme se nikomu do cesty nepletli. Lektorka nás seznámila s nejhonosnějším prostorem muzea – Panteonem. Je to prostor pod ústřední kupolí a umístěné sochy a busty mají připomínat nejvýznamnější osobnosti

našich dějin. Je jich tam několik desítek. Všechny jsou z bronzu, který je patinován (vytvořena jednotná barevná vrstva), aby působily jednotně. Dvě poprsí byla z bílého mramoru – Františka Josefa a jeho ženy Sisi. Paní lektorka nám k některým osobnostem řekla pár informací nebo zajímavostí. Ty jsme potom mohli využít při vypracování pracovního listu.

Kromě plastik jsme také sledovali čtyři lunety

nad ochozem. Na nich autor František Ženíšek ztvárnil některé události z našich dějin – Překlad Bible sv. Metodějem, Přemysl Oráč je vyzván, aby se ujal vlády nad Čechy, Založení Karlovy univerzity Karlem IV. a Činnost Jana Ámose Komenského.

Následně jsme mohli projít otevřené prostory – na ochozu Panteonu byla výstava k dílu J. A. Komenského, v obchůdku jsme si nakoupili suvenýry a exkurzi jsme uzavřeli venku před sousoším Čech, Moravy a Slezska a dvou alegorií řek – Vltavy a Labe.

Foto: Zdena Effrová

Tip na výlet - Ondřejov

Petr Podlešák, 3. Z

V Ondřejovské hvězdárně – Astronomickém ústavu – jsem byl s rodiči a bylo to fakt super. Byl tam největší dalekohled v České republice, měří dva metry, a pomocí speciálního madla jsem otáčel celou střešní kopuli hvězdárny, aby bylo dalekohledem vidět, kam bylo potřeba. Dělal jsem kvíz o vesmíru, třeba kdo byl první československý kosmonaut ve vesmíru – byl to Vladimír Remek, anebo jak se rozezná kosmonaut od astronauta. Vše o vesmíru mě zajímá, protože minulý rok jsme měli školu v přírodě na téma vesmír a paní učitelka nás o něm hodně naučila. V hvězdárně jsem dostal hvězdnou

mapku oblohy, tam se může nastavit čas, den a měsíc, a potom uvidíš, co bys viděl na obloze v daném roční období. Dozvěděl jsem se, jak daleko vidím jedním okem – vidím 2,5 milionu světelných let daleko, protože pouhým okem můžu vidět galaxii, která je 2,5 milionu světelných let daleko. Také jsme se dozvěděli, že nově je před pražským planetáři ve Stromovce umístěn model přistávacího modulu Apollo 11 ve skutečné velikosti, který jako první přistál na Měsíci.

Doporučuji se jet do Ondřejova podívat.

Foto: Petra Weinholdová

Zajíci v ZOO

Petr Podlešák, 3. Z

Ve čtvrtek 17. 10. 2019 byla naše třída 3. Z v ZOO. Byli jsme na programu Enrichment a v něm jsme se dozvěděli, jak se zvířata v ZOO celé dny baví a vzdělávají.

Šli jsme nejdřív do pavilonu Indonéská džungle. Tam se třeba zvířatům do výběhu natáhne lana, aby např. šimpanzi, orangutani a další opice mohli po nich šplhat, a čas od času se lana vymění, aby se dál vzdělávaly a samy se naučily používat nové cesty.

Když jsme vyšli z Indonéské džungle, šli jsme

k ledním medvědům. Lední medvěd si tam v pohodičce plaval, jeho velké nohy mu vyčouhaly z vody a byl moc legrační. Dozvěděli jsme se, že jemu se pamlsky třeba zamrazí do ledu a on ho líže jako zmrzlinu, aby led roztál a mohl pamlsky sníst. Tím se také učí.

Šli jsme také okolo hřiště Bororo, kde je malá zahrádka, a tam jsme viděli představení prasátka, které se jmenovalo Pepina. A to prasátko má i bratra. Myslím, že se jmenuje Hynek. A Pepina nám ukazovala, jak dokáže vyndat třeba pamlsky z bambusové tyče, která má kraje uzavřené, ale jsou v ní dírký a

prasátko čumákem posunovalo tyč a tím vy-
padávaly pamlsky zevnitř. Nebo tam byla
stará nefunkční požární hadice, a ta když se
zamotá, tak v ní vzniknou skulinky a do nich
se pak dají dát pamlsky a prasátko je musí
hledat. Pak jsme plnili papírovou krabici pa-
mlsky a přes to házeli listí. Prasátko chtělo
pamlsky, takže se dostalo dovnitř do té krabi-
ce a tam sbíralo pamlsky a pak druhým kon-
cem krabice vyšlo ven. Bylo to moc srandovní
vidět Pepinu, jak vychází druhým otvorem
ven. Kdyby byla ale ta krabice menší, možná
by tam Pepina i uvízla.

Paní, která měla Pepinu na starosti, měla
klikr. Klikr je taková věcíčka, že když prasát-
ko udělalo něco správně, paní klikla na klikr,
to bylo jejich domluvené znamení, a za to
prasátko dostalo pamlsek. Další jejich zname-
ní bylo, že když chtěla ukazovat, jak umí Pe-
pina předvádět své kousky, tak byla u levé
nohy té paní. Kdyby šla k pravé noze té paní,
tak to znamená, že se nechce předvádět. A
bylo tam také otevřeno do jejího domečku,
aby, kdyby se Pepina nechtěla cvičit, tak rov-
nou mohla odejít a nechala by nás tam kou-
kat.

Ta paní chovatelka prasátka Pepiny nám pak

ukazovala obrázky, jak se učí i další zvířata.
Třeba chovatelé dají lvům nebo tygrům do
výběhu taková velká papírová zvířata s nale-
penou vlnou ovce, a ti lvi to rozkoušou, ale
aby se neucpali, nesmí tam být vlny moc.
Takhle se jim cvičí instinkty, aby se chovali
normálně jako v přírodě. Potom nám ukazo-
vala třeba obrázky, jak káně lesní řeší takový
hlavolam, byla to menší plastiková věž, měla
tři patra a ke všem patrům byly připevněny
malé provázky a když káně zatáhne za ten
provázek, tak pamlsek, který se dovnitř na
začátku vhodí, spadne do nižšího patra a tak
to pokračuje, až bude pamlsek úplně dole,
kde vypadne ven a káně ho sní.

V ZOO jsme také viděli lemura katu, kterého
sponzorujeme jako třída a s kluky jsme si z
něj dělali trochu legraci a říkali jsme mu Král
Jelimán jako z Tučňáků z Madagaskaru.

Šli jsme kolem pavilonu lachtanů, ale na-
neštěstí jim zrovna čistili výběh, tak jsme šli
do pavilonu plyšáků a tam jsme si koupili
plyšáky a další hračky.

Pak jsme se vrátili do školy a psali jsme o
tom, co jsme v ZOO všechno viděli. Bylo to
moc zajímavé a zábavné.

Naše tvorba

Výtvarný slovníček

Tereza Marková

Asambláž (z francouzského assemblage)
je výtvarná technika, která dává dvoj-
rozměrnému obrazu třetí, prostorovou
dimenzi. Dalo by se říci, že je třírozměrnou
obdobou koláže. Nepoužíváme tedy jen
úšťřížky nebo útržky papíru, ale také drobné
předměty.

Papoušci si tuto techniku vyzkoušeli

u příležitosti výtvarné soutěže Duše stromů.
Výsledným dílem ale nebyla přímo asambláž,
ke které použili krepový papír a větvičky, ale
barevné kopie těchto trojrozměrných koláží.
Někdy se pro tento postup používá název
xerografika. Výsledek můžete posoudit sami
na fotografiích zde nebo na instagramu
#south_art_gallery.

Duše stromů

Lesy hl. m. Prahy začátkem školního roku vyhlásily výtvarnou soutěž Duše stromů. Z naší školy svá díla přihlásili žáci 5., 6. a 7. ročníku.

Porota obdržela celkem 1400 soutěžních prací, z nichž nejzdařilejší byly prezentovány na výstavě

pořádané v budově Nové radnice na Mariánském náměstí.

Obrázky Emmy Přívozníkové, Kačky Flonerové, Sofie Hrušešové a Magdalény Koukalové byly k vidění také a my jim k úspěchu srdečně blahopřejeme!

Duše stromů

Výstava děl ze soutěže
pořádané k příležitosti
Dne stromů 2019

7-31/10/2019

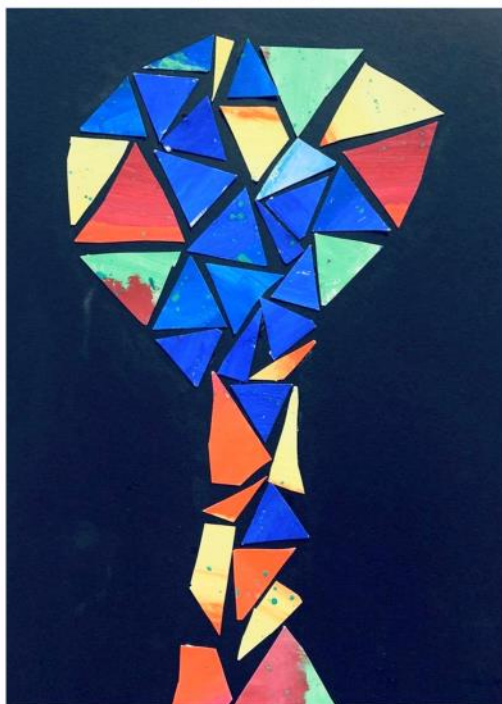
budova Nové radnice
Magistrát hl. m. Prahy
Mariánské náměstí 2, Praha 1

Podrobnosti o soutěži: www.lesypraha.cz

Mají stromy duši? A jak takové duše vypadají? K mezinárodnímu Dnu stromů, který se v České republice slaví 20. října, uspořádalo hlavní město Praha a příspěvková organizace Lesy hl. m. Prahy výtvarnou soutěž, do níž se mohli zapojit Pražané všech věkových kategorií.

Výtvarná soutěž Duše stromů probíhala od 2. do 30. 9. 2019 a byla rozdělena do kategorií: předškolní, školní, dospělí a kolektivní. Měli i větší umělci si mohli vyzkoušet líčivou techniku - duši stromů mohli dýchat, navrhovat, namalovat, vyfotografovat a slepět nebo třeba vysochat.

Ze nejzajímavějších a nejoriginálnějších děl si můžete prohlédnout na této výstavě.

Jižní výtvarka na instagramu

Helena Pavlovcová

Výtvarná díla z naší školy můžete nyní sledovat i na Instagramu.

#south_art_gallery

Instagram

Hledat

south_art_gallery

Upravit profil

Příspěvky (14)

Sledující (94)

Sleduji (19)

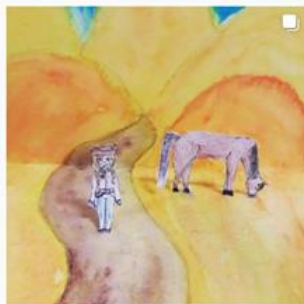
Jižní výtvarka

PŘÍSPĚVKY

IGTV

ULOŽENO

OZNAČENÍ

Dny, které máme nejraději

Žákyně 9. A

Každý jsme jiný. Posloucháme jinou hudbu, nosíme odlišné oblečení, každý má jiný okruh přátel, které si sám vybírá. Máme odlišné názory, myšlenky, pocity. Každý něco upřednostňuje. Pro mě jsou naplní života lidé okolo mě. Moji kamarádi a zážitky s nimi tvoří nedílnou součást mě samotné, utváří se podle nich mé priority, názory, vnímání všeho a všech okolo mě. Miluji, když se okolo mě pořád něco děje. Když jsem ve společnosti dobrých lidí, cítím se být opravdu šťastná. Miluji Prahu, její světla, architekturu, západy slunce v ní.

Jeden z takových ideálních dnů je třeba ten, kdy jsem plná energie a mám ohromné množství plánů. Večer před takovými dny většinou nemůžu samotným nadšením ani usnout. Nejlepší to je, když nemusím ani do školy. Ráno se probudím, nachystám si věci na celý den a už vyrazím za prvním kamará-

dem. Jdeme si sednout třeba do parku nebo do kavárny. Na tom nesejde, hlavně, že jsme spolu. Na oběd se stavíme s jinou kamarádkou. Vezmeme si ho s sebou, třeba na Petřín. Večer se sejdeme ve velké skupině lidí a všichni společně jdeme třeba na koncert kapely, kterou před pár lety založili naši společní kamarádi. Zpíváme, fandíme a je nám skvěle.

Občas jsou ale dny, kdy se cítím být už trochu vyčerpaná. V takových chvílích se s pár nejbližšími lidmi ráno sebereme a sedneme na první vlak, který nám jede. Vlak zastaví, vezmeme si batohy a jdeme si sednout na louku nebo do lesa. Lehneme si do trávy, odpočíváme a povídáme si.

Je vlastně jedno, co se děje. Hlavní je, když tam jsou lidé, co mám ráda, a lidi, co mají rádi mě.

Osmisměrka

Anna Zemanová, 6. L

V češtině jsme četli a prezentovali knížku, jejíž název zjistíte, když v osmisměrce vyškrtáte uvedená slova. Zjistíte i příjmení autora knížky.

ŠIBENICE, FIMFÁRUM, VODNÍK, KOVÁŘ, LOKAJEM, ŘETĚZ, ZÁMEK, PŘÁNÍ, ŽENA, ČERT, VODA, ÚKOL, DUŠE

Š	I	B	E	N	I	C	E
F	Ř	Á	V	O	K	J	V
I	E	Ž	E	N	A	A	O
M	T	Í	V	O	D	A	D
F	Ě	N	N	Č	Ú	D	N
Á	Z	Á	M	E	K	U	Í
R	W	Ř	E	R	O	Š	K
U	R	P	I	T	L	E	CH
M	L	O	K	A	J	E	M

